

II. O bucata de citire se poate schimba în formă epistolară.

Narațiunea următoare, schimbându-i-se forma, se va transforma într'o epistolă.

Porumbei.

La ziua nașterii sale, Stefan primi de la unchiul săi trei părechi de porumbei. El îi nutria mai tot-deauna singur și observa cu plăcere jocurile lor cele nevinoinovate. Curățenia și iubirea de pace, ce domnia între porumbei, îl făcură să-i îndrăgostiască din ce în ce mai mult. Și într'adevăr ei erau vrednici de aceasta. Când ploua sau timpul era urât și pământul plin de noroi și de apă, el observa cu mirare, cum porumbeii călcau din peatră în peatră, ca să nu se murdărească pe picioare. Nu făc tot așa și celelalte animale. Cea mai mare parte dintre ele simt o plăcere de a străbate toate mocirlele. Pe lângă acestea concordia dintre porumbei este vrednică de urmat, fiindcă pe cât timp mai toate animalele, și chiar omul, caută adeseori gâlceavă și ceartă, porumbeii lui Stefan se gulesc și se mângăie neîntrerupt unul pe altul. Cu un cuvânt, ei sunt simbolul păcii și al curățeniei. De aceea Stefan doria prea mult să le facă un coteț, dar n'avea cele trebuincioase pentru aceasta. La examenul cel mare însă, fiindcă a răspuns foarte bine, tatăl său rămânând prea mulțumit de dânsul, îi dăde ca răsplată, tot ce-i trebuia pentru un coteț. În urmă îi ajută el însuși, ca să-l facă, astfel că în timp de trei zile cotețul fu gata și așezat pe patru stâlpi în unul din colțurile curții. Bucuria lui era nemărginită, de și acest coteț nu era tocmai mare. La mijloc îi făcuse o ușă, pe care o deschidea numai când mătura și curăția locuința porumbeilor. Ceva mai sus deasupra și deasupra ușii, făcuse două găuri mici rotunde, ce serviau drept ferestre. Din 'nainte de fiecare dată când bătuse Stefan cu cue câte o scândurică. Aceste scândurele serviau porumbeilor drept balcoane. Aici stău ei ziua și priveau în toate părțile. Într'o dimineață, când a deschis Stefan ușa, ca să curețe cotețul cel mic al porumbeilor, zări în cele două cuiburi